

LEBRET
HOÀNG QUỶ
NGUYỄN QUỐC BỬU

con đường
hành động

ANG TIẾN
1969

LEBRET

+

CON ĐƯỜNG HÀNH

OTHECA
Pontificii

EB

70

VÀO ĐÔI

5

5

LEBRET, con người phục vụ

Tác giả của những chương được trình bày trong tập này là một tu sĩ dòng Đa-minh (1897—1966) ; vị tu sĩ lão thành lại kiêm một kinh tế gia có hạng. Cha Lebret đã sáng lập phong trào kinh tế và Nhân bản và Viện Nghiên huấn (IRFED) nhằm phát triển điều hòa.

Tư tưởng của Cha đã góp phần vào việc soạn thảo Thông điệp phát triển các dân tộc (Progrèssio populorum) mà Đức giáo hoàng Phaolô VI ban bố năm 1967...

V. NGUYỄN HUY LỊCH O.P

liên lạc
HOÀNG KIM QUÝ
39 Phạm hồng Thái
GIÁ ĐỊNH

Giấy phép số :
591/BTT/NHK/PHNT
ngày 06-02-69

GIÁ 45đ.

LEBRET + CON ĐƯỜNG HÀNH

BIỆT ĐỘI
Collection

LE
37

VAO ĐOI

5

LEBRET,

con người phục vụ

*những chương được trình bày
một tu sĩ dòng Đa-minh (1897—
lão thành lại kiêm một kinh tế gia
Lebret đã sáng lập phong trào kinh
n và Viện Nghiên huấn (IRFED)
điều hòa.*

*Cha đã góp phần vào việc soạn
phát triển các dân tộc (Progrèssio
Đức giáo hoàng Phaolô VI ban bố*

V. NGUYỄN HUY LỊCH O.P

Giấy phép số :
591/BTT/NHK/PHNT
ngày 06-02-69

GIÁ 45đ.

LEBRET

+

CON ĐƯỜNG HÀNH

BIBLIOTHECA
Collegii Pacifici

LEB

370

ANG TIẾN
1969

VÀO ĐÔI

5

1871

1871

LEBRET
HOÀNG QUÝ — NGUYỄN QUỐC BỬU

con đường
HÀNH ĐỘNG
(principes pour l'action)

THĂNG TIẾN
1969

Nội dung

Vào đề
Những định hướng hành động
Hiệu năng
Khôn ngoan đích thực
Chiến đấu
Thủ lĩnh
Luật chơi đồng đội
Tờ chức
Phân chia trách nhiệm
Cộng sự viên
Tuyển chọn và huấn luyện các cộng sự viên
Những li khai
Hãy đi con đường của mình
Sức mạnh
Tự tổn và đại độ
Chuyên môn và văn hóa
Quân bình
Niềm tin
Hy vọng
Tình yêu
Tôn trọng tha nhân
Khôn ngoan và chiêm niệm

Nguyện ước dân tộc Việt
sớm đào tạo được những
cấp lãnh đạo và cộng sự
viên thăng tiến.

T.G

Chân thành ghi ơn :

— L.M NGUYỄN HUY LỊCH

— Các anh KHÔI và HOA

đã giúp chúng tôi hoàn bị
cuốn sách này.

THĂNG TIẾN

1870-1871
1871-1872
1872-1873
1873-1874

1874

1874-1875
1875-1876
1876-1877
1877-1878
1878-1879

1879

vào đề

Quê hương Việt Nam ngày nay, một quê hương mang nhiều thương tích của phân hóa, của đồ võ tinh thần, của tan hoang gia tài tiền nhân. Biết cơn khủng hoảng này kéo dài tới bao giờ ? Rồi đây cơn khủng hoảng của dân tộc Việt sẽ đưa dân tộc tới tiến bộ hay tới con đường cụt diệt vong ? Ngày mai của dân tộc tùy thuộc ở dân tộc Việt hôm nay.

Nếu nhận định rằng thời cuộc đem lại cho người dân Việt suy tư hơn, tỉnh khôn hơn, rắn rỏi hơn, nhậu nhục hơn. thì cũng phải nhận rằng chính thời cuộc đảo điên đã tiêu hủy nhiều tinh thần can đảm mạo hiểm, đã làm mất gốc truyền thống tâm linh dân tộc đã đánh mất vẻ hồn nhiên và tin tưởng ở chính mình và ở ngày mai, đã đẩy đưa con người, vào chỗ nghi ngờ, sát phạt, dành dặt, buông xuôi, dựa dẫm vào quyền lực và chạy theo uy thế của tiền tài.

Biết bao khi chúng ta nhận thấy rằng dân tộc ngày nay thiếu những cấp lãnh đạo thực sự tài đức, thiếu những Công dân biết tôn trọng kỷ luật, biết sống thành thật liên đới và hợp tác, biết phân biệt đâu là bạn

đâu là thù của dân tộc, biết tìm thấy những ý hướng giúp Việt Nam gặp được Con Đường Hành Động, con đường sống thực, con đường giải phóng và thắng tiến quê hương.

Bao lâu dân tộc này chỉ mãi chạy theo kỹ thuật, khoa học mà quên đặt con người làm trọng tâm. làm mục tiêu phục vụ, bấy lâu đang đi vào con đường vong thân vong quốc. Bao lâu dân tộc này chỉ biết chạy theo những tiến bộ vật chất và bỏ rơi truyền thống tâm linh của mình, bấy lâu vẫn không thể tìm thấy con đường sống, con đường tiến lên đích thực được.

Chính những ý nghĩ vừa rồi đã thúc đẩy chúng tôi đi tới lập trường cần phải đóng góp cho nền văn hóa dân tộc không phải những thứ dễ dãi chiều theo thị hiếu, chạy theo nhu cầu làm thường của một số những độc giả nông cạn và ham tiêu khiển, nhưng là những ý hướng mới, những chất liệu tinh thần đẹp, những tia sáng lạc quan và bổ ích để xã hội hôm nay đang sống giữa lầy lội và quay cuồng sớm gặp thấy những vươn dậy nhiều tươi mới và cường thịnh.

Tưởng nghĩ thế, do đó chúng tôi không ngần ngại giới thiệu cuốn CON ĐƯỜNG HÀNH ĐỘNG (principes pour l'action) của Lebret, một cuốn sách nhằm đào tạo một lớp người lãnh đạo mới, một lớp cộng sự viên mới. Mặc dầu cuốn sách rất khó dịch và khó đọc, nhưng chúng tôi vẫn hy vọng độc giả thông cảm và lĩnh hội được những kinh nghiệm quý giá của cuộc sống Lebret. Chúng tôi cũng xin mở một dẫn ngoặc ở đây là chúng tôi có thay đổi và cắt xén một vài chỗ cho thích hợp với hoàn cảnh.

Chúng tôi cần mong những người giàu thế lực, giàu tiền bạc, giàu hảo tâm, giàu nhiệt tình xây dựng dân tộc đừng phung phí phương tiện vào những truyện hào nhoáng hời hợt, nhưng hãy cùng nhau phát động cho mọi giới hâm mộ những giá trị tinh thần thâm sâu và tươi mát của sách báo xây dựng, để nhờ đó dân tộc này kiến tạo được nhiều cấp lãnh đạo và cộng sự viên có chiều sâu tâm linh làm căn bản cho tòa nhà tiến bộ Việt Nam. Ít ra chủ trương của Alain là đừng «trốn tránh cái khó khăn, cái khô khan, nhưng hãy đi thẳng vào tìm gặp chúng», cũng phải là chủ trương của tất cả những ai muốn đóng góp thực sự và hữu hiệu cho nước Việt giữa giai đoạn nguy biến này.

Dân tộc ngày nay không cần và không thiếu những lương gạt, những hẹp hòi, những chen lấn, những nhát gan, những tham nhũng hối lộ, những buông xuôi thời thế, những bán thân cho đồng tiền... nhưng lại rất cần và rất thiếu những nguyên tắc những ý hướng, những cơ hội giúp mỗi người dân Việt phải là những cấp lãnh đạo, những cộng sự viên biết sống và hành động đúng là người, đúng là những công dân thực tâm yêu quê hương CON ĐƯỜNG HÀNH ĐỘNG của Lebret đến với chúng ta trong nguyện vọng đó.

HOÀNG QUỲ

NHẬN ĐỊNH HƯỚNG HÀNH ĐỘNG

Sống cao cả. Hãy nhìn cao, muốn rộng và nghĩ đẹp. Trong những cuộc chiến đấu hôm nay, tất cả đều diễn ra ở tầm độ con người và kích thước thế giới. Hãy chuẩn bị từ xa và với mọi phương cách để thực hiện cao cả, kể cả khi người ta chỉ nắm giữ một vai trò bé nhỏ trong công việc có nhiều người đảm trách.

Đừng lảng lo hành nghề nhưng hãy lo lắng chu toàn cuộc sống mình tươi nở đầy đủ, bởi vì tất cả mọi hành vi cần được hướng đích về chính yếu. Đừng bắt chước hạng người trưởng giả, nghĩa là đừng tạo ra hoặc duy trì những vị nể và các đặc ân, nhưng là phục vụ.

Đừng đấu chưởng, đừng bút chiến, nhưng hãy kiến tạo.

Đừng khám phá ra một con đường mòn để một mình đi qua một lần nẻo đường ấy, nhưng hãy

vạch vẽ và xây dựng một đại lộ để nhiều người cùng đi.

Hãy thấu triệt tất cả những gì người khác đã nói và đã viết. Không hề gì nếu không có cơ hội gặp mặt trực tiếp với sự vật. Vấn đề ở đây là đừng chông chất thành đồng tài liệu tham chiếu, nhưng hãy biết phê phán thực tại. Kiến thức không phải là một vẻ thâm mỹ của các quan niệm, nhưng là một hòa hợp với đối vật.

Cần biết nhào lộn, dẫn mình và lợi dụng khó nguy, đó là trường sở lý tưởng nhất cho những con người nhiều khả năng.

Nhưng đừng đẩy xuống nước những kẻ dễ dàng chìm ngập.

Không phải tất cả mọi người đều được tác tạo cho cuộc mạo hiểm anh hùng.

Hãy xóa mình bao nhiêu có thể trước công cuộc phải đảm nhận và phải đi tới hoàn thành.

Chính công cuộc phải hoàn thành mới đáng kể, do đó đừng chắt chiu kênh càng con người mình và khi người khác thấy bạn vô vị lợi và hăng hái, họ trở thành bạn hữu của bạn.

Sự nghiệp phải hoàn thành : làm việc hết mình cho công cuộc thăng tiến nhân loại đại đồng.

Cần phải có một sứ mạng đem đến cho thế giới.
Cần phải đặt đề ý định cao cả cho mỗi người.

Đối tượng hành động : giải thoát và phát huy mọi con người và toàn thể nhân loại.

Giải thoát con người, chính là giải thoát tất cả trong con người, và trước tiên là tinh thần con người.

Trọng nề mọi người và phải là thứ trọng nề tích cực giúp họ giá trị hơn.

Dấn thân là hành động của những ai từ tâm có công chính thức đầy và tình yêu khởi hứng.

Lãnh vực dấn thân là những nơi nào ngồn ngang công việc làm và người ta có khả năng đảm nhận là những nơi nào thiếu những đáp ứng nhu cầu và thiếu những đáp lại tiếng gọi.

Định hướng : đừng quan tâm đến những bất hạnh nhưng đến những căn do của chúng. Cần phải tìm kiếm và khám phá các căn do.

Than vãn ích gì. Cần phải đối diện, tấn công và vinh thắng gian ác.

Hãy suy niệm nhiều lần Phúc âm của con đường Jéricho. Một người hấp hối nằm trên lề đường ! Đó chính là kẻ bất hạnh người ta gặp trên đường đi, nhưng cũng chính là những người vô sản bị áp bức, những người giàu có bị vật chất tha hóa, một nếp sống trưởng giả không có gì cao quang, những kẻ quyền thế không nhãn quang xa rộng, tất cả nhân loại của thời đại chúng ta ở trong mọi lãnh vực.

Cảnh cùng khốn, tất cả cảnh cùng khốn của con người, tất cả cảnh cùng khốn của nơi cư ngụ, của ăn mặc, của thân xác, của dòng máu, của ý chí, của tinh thần ; cảnh cùng khốn của những hạng vô giai cấp, của những kẻ vô sản, của những người dành dụm, của những chủ ngân hàng, của những thứ trưởng giả, của những hạng quý phái và của các bậc công tử, của các gia đình, của nghiệp đoàn, của những ai quyền quý

Trước hết hãy mang trong tâm tư cảnh cùng khốn của dân chúng. Không có ai bảo vệ và giải thoát quần chúng. Nhiều người than phiền quần chúng, ít người giúp đỡ quần chúng và không ai chú tâm kiếm tìm những nguyên do sâu xa của quần chúng. Do đó khoa nhân chủng học, những công việc từ thiện bác ái và những giúp đỡ viện

trợ không kiến tạo được hiệu lực. Cảnh cùng khốn của đại chúng cùng một trật thuộc cả lãnh vực thể xác lẫn tinh thần. Đáp ứng cho những nhu cầu tức thời, thực ra chẳng thay đổi được mấy tí, khi người ta không mở mang trí khôn, khi người ta không chinh đốn ngay ngắn và vững mạnh các ý chí, khi người ta không phát động những lý tưởng cao đẹp cho những người ưu tú, khi người ta không đi tới chỗ hủy bỏ hoặc ít ra giảm thiểu những áp bức, những bất công, khi người ta không liên kết những người tầm thường vào công việc chiếm lấy hạnh phúc của họ dần dần.

Hãy chừa đứng trong tâm can và mang vác trên hai vai cảnh cùng khốn của dân chúng, không như một người ngoại lai, nhưng như một người ở giữa tha nhân, sống với tha nhân trong lúc thúc đẩy họ dấn thân vào trận chiến giải phóng chính họ, trong lúc giúp họ trèo lên hoàn thành một cố gắng cao đẹp.

Thoạt khi bạn bắt đầu bận tâm cho bạn thực sự và hiệu lực, cảnh cùng khốn cũng bắt đầu rên khóc chung quanh bạn và cho bạn, hoặc như dòng nước thủy triều đang dâng lên sẽ dìm ngập bạn. Ai muốn có nhiều bạn hữu thân thuộc, họ chỉ cần bắt tay vào việc phục vụ những người bị bỏ rơi,

những kẻ bốc lột và đừng quá chờ đợi người khác biết ơn.

Đối nghịch với cảnh cùng khổ không phải là dư dật phong phú, nhưng là giá trị. Không phải trước hết chúng ta cần sản xuất những sang giàu nhưng nâng cao giá trị con người, nhân loại và vũ trụ.

HIỆU NĂNG

Sau khi đã xác định các chuẩn đích, hãy xử dụng những phương thể xứng hợp. Trước hết hãy khởi sự bằng điều tra để biết mình cần phải hành động gì.

Ai có những am hiểu nhờ đã quan sát, đã cảm nghiệm và đã suy nghĩ kỹ lưỡng, họ không tùy thuộc vào sự chấp thuận của người khác, nhưng họ vững chắc đi trong con đường của họ.

Trong thời kỳ khởi đầu cuộc sống hoạt động, cần phải chuẩn bị cẩn thận và kiên nhẫn với bất cứ một công việc nào có chút ít quan trọng. Tùy cơ ứng biến thường đem lại tai hại. Hoạt động bột phát khách quan chỉ đến với con người dần dần sau bao dò dẫm, bao kinh nghiệm và bao thất bại,

Hoạt động đi, dừng đợi hiểu biết hết rồi mới hoạt động. Không ai hiểu biết hết mọi truyện đâu và

chính nhờ hoạt động mà người ta tiến bộ thêm trong hiểu biết.

Hãy yêu thích sự tuyệt hảo trong khi làm việc. Hãy đặt vào đó thời giờ cần thiết.

Những lần dừng lại trong hoạt động, như đau yếu... rất hữu dụng để chỉnh đốn lại công việc và nhìn lại hướng đi cũng như phối cảnh hoạt động. Thường thường nhờ thế người ta hoàn thành công việc với nhiều kiến hiệu hơn. Xa tránh những ồn ào, li thoát khỏi những vấn vương; chính là người ta có thể nhìn rõ sự vật và các biến cố từ trên cao và bao quát chúng, người ta có thể rút ra những câu kết luận cho hoạt động và sau cùng, người ta có thể đối chiếu kinh nghiệm với nguyên tắc và đem lại cho nguyên tắc sức sống mới, đặt đề nguyên tắc vào tình trạng khi mới phát sinh.

«Không phải một thiên tư nào bỗng dưng tới mặc khải cho tôi như một bí mật những gì tôi phải nói và phải làm trong các trường hợp bất ngờ đối với người khác, nhưng chính là suy tư và nghiền ngẫm.» (Napoléon)

«Hãy tưởng nghĩ tới đó luôn», đó là câu hiền nhân Tôma nói về việc tìm hiểu tri thức. Câu đó cũng thích hợp với

những người dẫn thân vào hoạt động.

Nếu người ta hiểu biết được trong mọi phạm vi, cái gì là chính yếu nhất, người ta chỉ có đủ thời giờ cho cái đó mà thôi.

«Nếu một con người có bầm chất trung bình biết tập trung mọi khả năng của mình về một mục tiêu nhất định, họ đạt tới đích đó».

Hãy biết thẳng hướng về một mục tiêu độc nhất bằng cách lôi kéo người khác tới đó và luôn luôn tưởng nghĩ tới đó, nhờ thế con người mình biến hóa dần dần. Khi ấy có một định hướng và một động lực cho tất cả con người mình. Như thế là người ta thủ đắc được những phản xạ hoạt động khách quan.

Cuộc đời quá ngắn ngủi để người ta hoang phí mất một giờ trong tìm kiếm mưu mô.

Phải đi tới chỗ gieo vào quần chúng cái đạo luật mà lối đi lên nhân bản đòi hỏi.

KHÔN NGOAN ĐÍCH THỰC

Đừng định lập trường trước khi hiểu biết rõ vấn đề.

Tránh những phán đoán vội vã hoặc cuồng nhiệt về con người và các biến cố.

Tránh mọi hấp tấp trong hành động.

Bạn muốn biết sao ? Hãy tới xem đi. Bạn hãy coi thường sách vở và hãy theo dõi đối tượng.

Trong lãnh vực bạn đã chọn lựa, bạn phải là người biết cận kề, không phải vì bạn biết cận kề tất cả mọi chi tiết, nhưng vì bạn biết đủ các chi tiết để nắm được tổng quát nhờ khéo phối hợp. Ngày nay điều thiếu sót nhất trong mọi lãnh vực chính là thiếu những con người biết bao quát. Tuy nhiên những người bao quát vẫn thấy xuất hiện, nhưng là những thứ giả hiệu. Họ đã không bắt đầu bằng phân tách tỉ mỉ hoặc vì họ thiếu văm

hóa, hoặc vì đối với họ con người không đáng kể gì. Cần phải nhờ tới phân tách, văn hóa và tình yêu cùng một trật.

Tài khéo không hệ tại muốn khéo, nhưng hệ tại đi theo sát đối tượng.

Sống chân thành và chánh trực. Cần phải tỏ ra thẳng thắn chính đó là tài khéo thượng hạng. Quá tính toán mưu mô, nên dành cho những loại người tầm thường.

Nhiều người không đi tìm chân lý và thiện hảo, nhưng tìm những gì hợp với họ, những gì xuôi may, những gì thành công. Thực ra họ dễ là phường gian phi.

Hãy dám làm. Ai nhắm theo đối tượng, họ ít phí liệu.

Dậy cho người khác đừng hành động, đừng liên lụy, đừng gan liều, chính là đi ngược lại dòng đời, dòng tiến hóa.

5 điểm sau đây xa lạ với những con người thiện hảo : không cố định chuẩn đích, không dùng các phương thế tương xứng, thất bại, tố giác những kẻ hung dữ, phó mặc ông Trời. Nhưng

đường lối sống của họ phải là quan sát nghe ngóng, quyết đoán, biết muốn, dẫn thân, tu chỉnh mình, hợp lý hóa, tha thiết, khuyếch trương, khẩn nguyện và tin tưởng.

Hãy xác định các mục tiêu, tìm hiểu môi trường, đừng coi khinh đối phương, tạo lập chương trình, nắm lấy mọi phương thế hợp lý có thể xử dụng chuẩn bị kỹ lưỡng khí giới, dẫn thân can đảm vào trận chiến, tin tưởng ơn trên.

Biết chấp nhận những phương tiện nghèo nàn và chỉ nhờ vả người khá giả vì thực tại đòi hỏi, vì nhu cầu khẩn thiết một cách vô tư lợi.

Đừng ngần ngại chi tiêu để cung cấp những cần thiết cho đời bạn, cho hoạt động của bạn. Thương để ban cho bạn những nguồn lợi với điều kiện bạn phải cố gắng và thực sự bạn nghèo khó.

Mỗi người chỉ có thể xử dụng một số tiềm lực chiến đấu nào đó tùy theo sức khỏe, tính khí và công việc bận rộn. Đừng hao phí tâm lực vào những cuộc xô xát, những truyện không đâu. Nhiều người kiệt quệ vì giao tranh với những cái tẹp nhẹp thay vì dùng sức tấn công đó để đối ứng khi cần tới.

Hãy bước xuống tàu đi. Người ta chẳng biết sẽ đụng độ với những chiến hạm nào, những giông tố nào và trong những hải cảng nào.. Người ta sẽ phải trải hành khi chưa dự phòng được tất cả mọi truyện và người ta đi tới nơi. Chỉ cần con tàu đừng thủng lỗ, hầm chứa đồ đầy chật, chiếc máy chạy đều hòa và ông thuyền trưởng cũng như thủy đoàn khá sành sỏi nghề nghiệp. Có bao rủi ro, nhưng không vì thế mà cản ngăn con tàu trải hành.

Đối với bao người, những đại cuộc luôn luôn chỉ là thiếu khôn ngoan.

Không một hiểm nguy vật chất hóa nào đáng kể đối với những ai đi tìm Nước Trời và sự công chính của Ngài trước hết.

CHIẾN ĐẤU

Hãy yêu thích chiến đấu và coi đó là chuyện thông thường. Chiến đấu chính là tạo sức sống. Đừng ngạc nhiên điều đó, nhưng hãy chấp nhận chiến đấu, hãy tỏ ra can đảm, hãy tỏ ra chính con người mình và hãy tìm chân lý và công chính trong khi chiến đấu.

Yêu thích chiến đấu không phải vì hiếu chiến, nhưng vì tình yêu thiện hảo, vì tình yêu đối với đồng loại cần phải được giải thoát.

Chiến đấu tự nó đã sẵn có vẻ đẹp, do đó không cần người ta vui sướng vì chiến đấu.

Đừng dừng bước trước những trở ngại nối tiếp. Hãy chiến đấu tới cùng. Trận chiến thảm bại là trận chiến mà người ta cho rằng nó đã thảm bại rồi. (Foch).

Ai muốn bá chủ biển cả, cần phải đi nhanh hơn biển cả. Để được thế cần phải nhìn trước thực tại ngay ở các nguyên do sinh ra nó và hãy hành động trên các nguyên do đó. Một khi đã lâm trận, phải lo đạt chiến thắng. Khi ấy đừng dấn thân nửa vời, nhưng phải dứt khoát. Hành động luôn luôn là một trận chiến, ai điều động cách khiếm khuyết, thời thất bại toàn diện sẽ đến với họ chắc chắn. Trong hành động, cần phải tiến nhanh hơn biển cả và đạt định tiết điệu cho biển cả.

Thực quá dễ dàng bị người khác điều động mình, cả khi mình chỉ đi tìm chân lý và công chính. Người ta nhận một cách quá dễ dàng những sẵn đón của kẻ khác, một bữa cơm thịnh soạn. Người ta còn sửa soạn cho bạn cả thành công nữa kia. Người ta trao tặng tiền bảo trợ đặc biệt, một chiếc xe bóng loáng một chỗ nương tựa vững chắc với không một điều kiện, nhưng thực ra đó chỉ là những cạm bẫy tầm thường nhất. Có những hoạt động tác dụng trên các nhóm viên điều hòa nhất để mỗi một lần họ nhượng bộ một bước. Có những cuộc khai thác các bất đồng đến độ người ta đành chịu thúc thủ trước cái đe dọa của một cuộc đồ vỡ nứt rạn. Có những đa số bạn hàng bó buộc bạn phải theo ý họ. Có những kiểu đầy đưa các người bạn giả

hiệu vào trong nhóm đội của mình. Cần phải tỉnh táo luôn đề thực sự giữ được sự tự do của mình đừng để người khác thọc cò mình hoặc để cho một bè phái lung lạc.

Người ta chơi được đủ kiểu trên uhu cầu tiền bạc của bạn, trên nhu cầu được tựa đỡ, trên đức tính, trên khiếm khuyết, trên tính rụt rè, trên thái độ chân thành và ngay cả trên đức khôn ngoan của bạn nữa. Người ta lợi dụng từng một phân vân, một lưỡng lự, từng một bước chân đi lầm. Người ta siết chặt bạn lại dần. Người ta tưởng như nắm được bạn. Nhưng Thượng đế không để người ta chộp bạn đâu. Như thế không thể kè như một phép lạ sao ?

Đề thành công, cần phải là người đầu tiên đi thâm thập tài liệu, đặt các đầu dây an-ten và những mạch giao thông khắp nơi, có một ý lực bá chủ con người mình và ý lực ấy chỉ được diễn tả ra dần dần.

Con người không thể chống cự ý tưởng lâu được đâu, khi ý tưởng đó hiện đến với họ liên tục dưới muôn dáng vẻ khác nhau, bắt đầu từ cái làm cho họ lo lắng.

Cần phải dẻo dai. Nhiều người cùn nhụt sau những trận chiến đầu tiên vì họ đã không có khí giới hoặc thiếu gan dạ. Cần phải đứng vững, mài miệt, cố chấp, chuẩn bị những phương tiện hoặc động dũg mãnh, hoàn hảo hóa kỹ thuật và chiến thuật của mình, trở thành một chiến lược gia. Người ta cứ tưởng bạn đang hấp hối, nhưng thực ra chưa bao giờ bạn lại cường tráng hơn khi ấy.

THỦ LÃNH

Thủ lĩnh là người đã nhận lãnh hoặc nắm giữ nhiệm vụ dẫn hướng một khu vực của nhân loại và của thế giới đi theo một con đường tươi đẹp. Nhiệm vụ của thủ lĩnh : dự phòng, tổ chức, ra lệnh, phối hợp, kiểm điểm.

Người thủ lĩnh phải tập quen nắm lấy những tổng quát, xếp đặt vị trí của toàn bộ những gì họ nhìn và họ làm. Người thủ lĩnh cần phải nhìn xa thấy rộng.

Xưa kia người càng lớn tuổi, càng xứng đáng điều khiển chỉ huy, nhưng ngày nay thế giới xoay chuyển quá mau lẹ, do đó những người già nua khó có thể thích ứng kịp thời nữa. Lứa tuổi 40 phải sẵn sàng cam kết vào những hoạt động quyết định. Bởi vì tất cả đều trở thành phức tạp hơn khi nào hết, do đó họ phải thu lượm một nền

văn hóa bao quát nhờ khi tập sự hoạt động. Nhà đại lãnh tụ của thời hiện đại vượt xa các ông hoàng thời xưa. Hẳn người ta không nhìn thấy đông đảo những kẻ chứa đầy tham vọng làm lãnh tụ đang xuất hiện sao? Như thế càng cần phải sửa soạn cho ngày mai những con người cao cả có thể thích ứng với mọi thời cơ.

Thủ lãnh luôn luôn chạm trán phải những người cộng sự thụ động hoặc độc lập. Khi gặp những đình trệ và ứ đọng, họ phải luôn biết duyệt lại và thích ứng chương trình. Như thế đừng bao giờ làm theo ý mình, nhưng hãy thực hiện công việc điều giải trong các cuộc xung đột giữa cá tính của mình và của các người trong nhóm.. Khi thì đưa tới những tổn hại nặng nề, khi thì đem lại những lợi ích quan trọng tùy theo bề thế, tinh thần và những tận tâm chân thành của những người cam kết cho mục tiêu chung.. Công cuộc là của chung mọi người, dầu cho một số người đã đặt trở ngại và dầu cho không một ai nhìn nhận ra chương trình, ý định riêng của mình được thực hiện.

Đau khổ của người thủ lãnh là cái đau khổ của kẻ đi lên trước nhưng không ai bước theo và không ai cảm thông hiểu biết. Thủ lãnh có mộng

ước, có trực giác, có những xác tín của mình. Đó là sang giàu và phiền khổ riêng của họ. Những người khác cũng có những mộng mơ, những trực giác, những quyết đáp của họ và họ thầm nghĩ : « tại sao thủ lãnh lại có lý ? ông không có những thiên cận sao ? hãy nhìn vào những khiếm khuyết của ông ? Tại sao ông lại muốn chúng ta đi vào lối đường của ông ? Ông giới hạn và bẻ quặt chúng ta. Chúng ta phải khai thác và lợi dụng ông, chứ không phục vụ ông, »

Thủ lãnh thường phải tiếp tục con đường của mình trong đơn vắng với một lô những xác tín, những ảo tưởng, những giấc mộng lớn và những điều linh. Thường thường thủ lãnh là kẻ đơn độc và những ai đã hiểu họ hơn sẽ tận tâm với họ nhất. Đồng thời cũng những người ấy lại có những thời kỳ đánh mất tình thân ái. Chính họ đe dọa cho li khai trong những giờ phút của chán nản, của quá khôn ngoan và của kiêu hãnh.

Thoạt khi người thủ lãnh muốn bước lên ngai bệ là họ đã thua mất. Nếu họ nhận thấy mình đã được đặt lên, thì hãy mau bước xuống.

Thủ lãnh phải cường mạnh và đức tính cao đẹp của họ phải là đức cậy trông.

Niềm tin tưởng của thủ lĩnh, chính là họ dám tin những công sự viên của mình cả ngay khi họ vượt qua mình, hoặc vì họ được trang bị hơn, hoặc vì mình dành ra cho họ những bước đường mình đã dò dẫm, hoặc vì họ cùng chung nhau làm việc.

Nhất là đừng đặt huyền thoại thủ lĩnh đề tất cả đều phải tuân phục mình.

Càng là người phục vụ giản dị và chân thực, người ta càng trở thành thủ lĩnh.

Tùy theo các công sự viên trưởng thành mà nhà lãnh đạo cần tin tưởng trao phó cho họ những phần trách nhiệm họ có thể đảm nhận một cách hiệu lực.

Cần phải luôn luôn sẵn sàng chuyển tay cho người có khả năng hơn chính bạn nắm giữ nhiệm vụ. Điều cần yếu cho người sáng lập hoặc huynh trưởng là đừng phán đoán theo chính mình, nhưng tùy theo tất cả công cuộc cần phải được hoàn thành.

Ai tưởng nghĩ tới uy thế và quyền lợi của chính mình là đã trở thành kẻ ngoại cuộc và xa lạ. Các công sự viên sẽ thôi hợp tác với họ. Đừng bao giờ ngừng quên mình. Đứng tính toán.

Định mệnh đã sắp đặt những người trẻ đòi hỏi hơn, yêu sách hơn, khi họ trở nên người trưởng thành. Một ngày nào đó, họ sẽ vượt qua mặt hoặc họ tin rằng mình sẽ vượt qua mặt những ai đã mở lối đường cho họ. Họ mong muốn nhiều tự do hơn, nhiều sáng kiến hơn và ít kiểm soát hơn. Họ sắp sẵn để phân ly.

Phản ứng bảo vệ những quyền lợi đặc thù trên cơ sở đã được thiết lập và trên những người đã cam kết vào đó, không thể là một cơ hội bảo vệ chính mình. Cần phải đặt đề mình trước những mục tiêu cao quang nhất đã được xác định và phác đoán theo những mục đích đó.

Nếu có một nhóm nào li khai, điều đó hệ gì, miễn sao họ vẫn đi trong cùng một nhãn quang. Hệ gì khi một nhóm mài miết trong một tổ chức đem lại cho họ nhiều thành quả hơn. Hệ gì nếu tất cả hình như bị tổn hại hoặc coi như đã tiêu tan mất.

Và sau cùng họ tin rằng tất cả đều tìm thấy lại điểm hội tụ và ác tinh hoa phát xuất lên từ những gì đồ vỡ đó.

Về cao cả và phần thưởng của thủ lĩnh : trong giữa trận chiến lớn mà họ dấn thân, họ phải không ngừng vượt thắng mình trong tình yêu.

Người thủ lĩnh không nhìn xa rộng và không muốn sống cao cả, họ sẽ bị khuất phục trước lúc giao tranh.

Trước một chướng đối bất thần, hãy nhượng bộ một lúc, rồi lại tiếp tục lối đường mình đi.

Thủ lĩnh phải canh chừng giông tố của biển cả, nghĩa là phải nhìn xem từ xa những khó khăn của tương lai, hãy sắp đặt để vượt thắng, hãy sống trước khi biến cố tới. Nếu không thế, một ngày nào đó họ sẽ bị tiêu diệt hoặc bị đê bẹp. Đừng bao giờ vui mình trong cảm giác an toàn.

Phải luôn luôn cương quyết hướng mình về phía những mục tiêu muốn đạt tới.

Khi các hoàn cảnh thuận lợi, hãy lợi dụng chúng bước thêm một khúc đường.

LUẬT CHƠI ĐỒNG ĐỘI

Đội là một nhóm người cam kết vào cùng một công việc xây dựng. Sức mạnh của nhóm đội tùy thuộc cường độ tham gia của mỗi người. Có lúc nhóm đội sống chặt chẽ hơn, có lúc lại lỏng lẻo hơn. Đó là những thăng trầm không thể tránh được của nhóm đội. Trong tập thể, ai làm việc riêng cho mình, chính là kẻ phân tán tập thể. Ai dấn thân không dè giữ, không vị kỷ, chính họ đem lại vững mạnh cho tập thể.

Nhóm đội không thể phát sinh ngay lập tức, nhưng vững mạnh dần trong việc làm liên tục. Hãy chơi cuộc chơi đồng đội theo một kỷ luật và hãy chấp nhận không sử dụng tiếng nói cuối cùng trong các quyết định.

Hãy chấp nhận « mất giờ » cho công việc chung. quản trị, các việc tay chân, vận động, thuyết trình, đàm thoại... Thường thường đó là những

Lúc đề người ta làm việc có kết quả, đó cũng là những lúc đề người ta làm giàu kiến thức và kinh nghiệm trong những lãnh vực người ta còn yếu kém. Nhờ đó người ta thiết lập được nhiều mối giao tế hữu cần cho mai sau. Và sau cùng, điều đáng kể chưa hẳn là mình đã thực hiện được những gì, nhưng là mình đã tạo được tình yêu và tình bạn cao cả đem phấn khởi cho hành động và mang triển vọng cho những hoạt động hợp tác rộng lớn sau này.

Nhưng cũng hãy biết bảo vệ những phút giây dành riêng cho trau dồi và sung mãn tinh thần. Đừng ngại từ chối tiếp truyện những người hay quấy rầy. Đừng ngại làm phật ý những kẻ bất cần và phá rối.. Cần phải bảo họ biết sống cho có lý sự. Hãy tôn trọng tài nghệ của mỗi người, nhưng đồng thời cũng phải bắt buộc tuân theo kỷ luật tập thể.

Hãy luôn luôn chính xác, nhưng đừng bao giờ tỉ mỉ xét nét.

Tin tưởng, tín nhiệm tìm đến con người chứ không thể ép buộc chúng được.

Đừng quá ra lệnh, nhưng hãy biết liên kết.

Đừng bắt người khác cố kết với cá nhân mình, nhưng với đối tượng và với công cuộc phải thực hiện.

Đừng trở thành mô phạm khi chông chất lên vai người khác những nguyên tắc tối thượng mà chính mình cũng chưa nắm được tầm độ.

Người ta có thể kiến tạo một nếp sống hoạt động dồi dào và nhiều sáng kiến trong tuân phục. Nhưng vâng lời nhu nhược, mù quáng sẽ chẳng đi tới đâu hết. Biết quảng diễn, biết hoàn thành ý muốn của cấp trên, chính là đức tuân phục đích thực. Dấu hiệu của đức vâng lời không bị sai lệch, chính là người ta biết chấp nhận và muốn người trên kiểm soát.

Nếu bạn muốn bảo tồn công bình và duy trì hòa bình, bạn đừng kích độ một cách vô ý thức những đam mê, những nhiệt huyết của người cộng sự và của bạn hữu.

Nếu người ta không xây dựng nền móng bằng hiến thân, người ta chẳng thể kiến tạo thành công. Cần phải làm những gì mà người khác không làm, hãy đem gắng sức tới những nơi đâu công việc không trôi chảy, hãy đề mỗi đội viên, mỗi nhóm viên đảm trách vị trí thích hợp với tính khí, với

tài khiếu và hãy nhận lấy cho mình những lãnh vực chưa ai nhận.

Hãy quy hướng thành công cho các công sự viên của mình.

Hãy quy hướng cho mình những thất bại hay những khuyết điểm của hoạt động.

Trong thực tế, không bao giờ hiện hữu một nhóm đội lý tưởng cả, nhưng tất cả mọi nhóm đội đều có thể có những ngày tươi đẹp được coi như mình là nhóm đội lý tưởng.

Đề một đội hiện hữu, cần mỗi người nhận ra những lợi ích chung, những tài sản chung và biết đứng vào hàng ngũ cả những khi tức bực với các phương tiện làm việc.

Nhóm đội hãy cương quyết, trung kiên và nhẫn nại trong cuộc chiến đấu để đạt tới các mục tiêu và thắng vượt các trở ngại.

Có những nhóm đội dùng tới kỷ luật gắt gao, có những nhóm đội tự nhiên hướng tiến, và giữa những thái cực đó, có những nhóm đội mang nhiều sắc thái khác nhau.

Những căng thẳng trong nhóm đội thường sẽ hữu ích vì đó là những cơ hội để suy xét, để kiểm

điềm, đề nghiên cứu và đề cải tiến thêm nhiều nữa. Nhưng những căng thẳng đó cũng có thể trở thành nguy hại, nhất là kiêu hãnh, khi tự ái, khi ghen tuông len lõi nhập cuộc, hoặc chỉ vì một vài ai đó làm hiểu giá trị thực sự của mình và muốn điều khiển nhiều hơn thực chất mình có thể. Nhóm đội nào biết tồn tại lâu dài nhờ vẫn duy trì mục đích theo đuổi và năng làm tươi mới nhau lại, chỉ khi ấy nhóm đội làm nên phép lạ, làm nên đại cuộc.

Nhưng cần phải ngăn cản các phần tử thâm niên sống cô đọng cần cỗi, kéo như thế họ trở thành những gánh nặng hoặc những yếu tố « hãm phanh ». Nhóm đội linh hoạt đòi hỏi mỗi người hãy muốn sống trẻ trung biết chấp nhận mâu thuẫn và dẹp đi những quan điềm của mình.

Ai không muốn bị bình phẩm nữa, chính là họ đã chấp nhận thoái bộ và đã tự tách lìa ra ngoài cuộc rồi.

Một đau khổ thâm khốc : khi các phần tử tỏ ra như thật hăng say rồi lại trở gót ra đi, rồi ham muốn danh vọng hoặc kiếm tìm nhiều tiền bạc hơn, khi đó, họ không hoàn toàn còn là một đội viên nữa. Họ chẳng còn phấn khởi nữa. Họ dừng dần bước tiến. Họ gây ra nhiều phiền phức hỗn tạp.

TỔ CHỨC

Quan sát không ngừng và biết ghi chép, nếu không, quan sát sẽ chỉ còn lại là một ấn tượng.

Cần phải thủ đắc các kỹ thuật hành động. Ai khinh thường kỹ thuật hành động chắc chắn họ sẽ thất bại. Mọi hoạt động đều có kỹ thuật riêng của nó : một lần tĩnh tâm, một ngày học hỏi, một đại hội, một khóa hội thảo, một tổ chức thuyết trình, một chiến dịch báo chí ; biên tập, quản trị, thư ký ; nghiệp đoàn, đoàn thể, cộng đồng và phong trào. Cần phải khởi sự thực tập nhờ những người có kinh nghiệm và thực nghiệm chính mình.

Có nhiều người cố chấp dùng những phương thế lỗi thời : họ đánh mất những thời gian vàng ngọc cho những công việc kỳ cục. Thoạt khi một ai hay một nhóm đội nào muốn đi tới thành công, họ phải tổ chức một ban thư ký, nhưng phải được

tổ chức chu đáo, nhất là khi công cuộc càng quan trọng và khi người ta ít xử dụng tới tiền bạc.

Những tốc ký viên xuất sắc, những nhân viên đánh máy tài khéo, những kế toán viên hảo hạng, tạo nên nhiều hiệu năng cho tất cả nhóm đội.

Đừng keo kiệt các vật liệu và phải cung cấp đúng mức cho các đội viên và các nhóm đội, như dùng tới các sổ sách, các chiếc kẹp, hộp phiếu, thư mục, kế đồ biểu... Nhờ thế, người ta tiết kiệm được nhiều thời giờ và đem lại thuận lợi cho trật tự, cho phẩm chất công việc, cho việc huấn luyện con người, cho những người thăm viếng, và những tập sự thêm hiểu biết, cho an hòa tươi vui.

Mỗi sự vật đều có mỗi chỗ và mỗi thời khắc. Mỗi sự vật phải nằm vào đúng chỗ và đúng thời khắc của nó.

Không một năm nào giống năm nào. Thời gian qua đi không bao giờ trở lại nữa. Hành động luôn luôn thích ứng với những hoàn cảnh mới, với những nhu cầu mới. Việc quản trị chân thực chính là phải tùy nghi, thay đổi, phát minh luôn luôn.

Đừng giải quyết ngay lập tức một vấn đề nào đứng ngoài những quyết định của dịch vụ hiện

hành.. Hãy đề vấn đề tự đặt ra hoặc chính ta đặt ra vấn đề và đề tiềm thức lo lắng. Tiềm thức là một loại khí phi thường đồng hóa, luyện lọc và điều hòa khi người ta không đề nén nó. Rồi một lúc nào đó tiềm thức sẽ đem cho con người câu giải quyết.

Đừng lớn quá mau nhưng hãy mọc lên dần như cây cối .

PHÂN CHIA TRÁCH NHIỆM

Trong mỗi lãnh vực, cần chỉ định một người mang trách nhiệm và chỉ tiếp xúc với họ. Hãy thúc đẩy người mang trách nhiệm tới chỗ ý thức nhiệm vụ của họ. Chỉ cần có vài người trực tiếp nhận lãnh trách nhiệm trước mình và hãy đề những người có trách nhiệm khác phụ thuộc họ.

Cần nhiều người mang trách nhiệm tối đỉnh. Người ta sợ ông giám đốc nhất khi ông thực hiện những công việc vượt quá tầm khả năng của một con người. Cần nhiều người có khối óc ngang nhau cùng tìm tòi để bao quát được mọi nhãn giới và giải quyết những mâu thuẫn, những xung đột nhờ tùy phục vào đối tượng và nhờ thương yêu nhau. Trái tim nắm giữ một nhiệm vụ quan trọng ở đây»

Hãy giúp đỡ người trưởng nhóm bằng cách giữ kỷ luật, tin tưởng và thương mến. Đừng đề họ phải đơn độc giải quyết mọi truyện. Đừng mang-

đến cho họ cách độc đoán chương trình nhỏ của mình. Hãy mang cho họ ánh sáng, họ rất cần tới những ánh sáng ấy, chứ không phải một ý định đã được dự liệu. Đừng bỏ rơi họ ngã với câu nói : mặc hăn, kệ hăn !

Đừng quên rằng họ chỉ là một phần của đạo quân và người ta phải thực hiện một chương trình tổng quát.

«Cần một kỷ luật trí thức, thông minh và linh hoạt» Foch nói thế. Điều đó có nghĩa là hãy tìm hiểu hoàn cảnh và các thể lập trường của thủ lĩnh khi đứng trước hoàn cảnh ấy, hãy tìm ra các phương thể thực hiện ý tưởng của thủ lĩnh, hãy thi hành ý tưởng đó một cách nhiệt tâm. Vâng lời chính là bổ xung cho trọn hảo người thủ lĩnh của mình.

Thẳng như ruột ngựa : nói ra tất cả những gì âm ỉ trong trái tim, tất cả những gì không trôi chảy, nói ra tất cả những gì nặng nề ngọt ngào, những gì là ngổ ngốc, là hài hước, là lỗi thời, là chưa biết thích ứng. Cần phải sống thật chân thành và một đôi khi phải chân thành một cách độc ác.

Người thủ lĩnh phải có một mãnh lực dồi dào để bảo toàn bí mật tối thiểu.

Đừng hoảng sợ khi các cộng sự viên phản đối
Họ có tiếng nói của họ. Họ thường có lý. Nhưng
cần phải cương quyết ở điểm chính yếu. Đề đi
trúng đường hướng, phải dùng tới sự bướng
bỉnh dịu ngọt.

CỘNG SỰ VIÊN

Nhóm đội chính là một kim tự tháp cao lên không ngừng, bởi vì luôn luôn có những thành phần mới đến ghé vai nâng nhắc thêm lên.

Hãy đề mỗi người chiếm trọn chỗ đứng của mình. Tuy nhiên tất cả mọi thăng tiến quá mau lẹ đều nguy hiểm cho cả các thành phần muốn vượt lên cũng như cho cả nhóm.

Ai chưa dấn bước lên những nhiệm vụ tầm thường, đã chưa có một căn bản kinh nghiệm dài rộng, đã chưa gặp phản đối trong các lãnh vực khác nhau, chẳng sớm thì muộn họ cũng sẽ té nhào.

Hãy thực hiện liên kết nhờ tùy phục đối tượng. Hãy biết hợp tác với những người rất khác biệt. Cần kết liên với họ, bất kể những thành kiến.

những phản đối của họ, trong lúc nâng cao họ lên.

Chính ở những bình diện thượng đẳng mà người ta hòa hợp nhau. Cần phải tằm gọi họ trong ánh sáng cao cả. Cũng cần phải thúc bách họ làm chung một công cuộc, dù cho họ không tán đồng. Tùy theo họ lớn lên dưới cùng một ánh sáng và trong cùng hoạt động chung mà họ trở thành liên kết với nhau hơn.

Hãy tác tạo nơi mình một tâm hồn điều giải. Con người thường chống đối nhau vì những truyện tếp nhệp, trong lúc hầu như họ đồng ý ở những điểm căn bản. Hãy đi sâu vào khai thác những điểm căn bản đó. Nối kết nhau là thế. Đó chính là vai trò trọng yếu của các hiền nhân, của những ai biết nhìn nhận ra những lý do thâm sâu và hướng dẫn những phức tạp về đồng nhất. Đừng tìm những thể đứng thuận tiện để lẩn tránh những khó khăn, nhưng hãy biết hướng tiến con người mình và người khác về sống chân lý và công chính.

Các cộng sự viên thường đòi hỏi. Không một yếu điểm nào của người thủ lãnh thoát khỏi con mắt họ. Nếu họ không cảm thấy được hiểu biết và yêu mến, họ sẽ tháo lui. Nếu không cung

ứng cho họ những thuận lợi giúp họ giá trị hơn, họ sẽ dễ bức tức. Nếu quá chi phối, họ sẽ nổi loạn hoặc chán ngán.

Chính lúc người thủ lãnh làm việc cho con người mình, cho danh vọng, cho lợi lộc, cho an toàn của mình là lúc nhóm đang đi trên con đường thoái hóa phân li.

Cần phải am hiểu rằng có nhiều loại cộng sự viên :

có những người cho đi tất cả con người họ và họ hoàn toàn chấp nhận cuộc mạo hiểm.

có những người cho đi nửa vời muốn được nhiều đảm bảo.

có những người chỉ cho đi một thời gian nghĩa là họ không có ý luôn luôn dấn thân vào cuộc mạo hiểm.

có những người tham dự vào các viễn cảnh, nhưng họ lại mong muốn một nếp sống phong nhã.

có những người thuộc gia đình nhiều khao khát danh vọng và tiền bạc.

có những người mong giúp đỡ để kiểm soát nhiều hơn.

có những người nhiều bản lĩnh sau này sẽ trở thành người chỉ huy.

có những người đánh mướn, họ làm việc tận tâm nhưng với điều kiện phải được trả lương.

Tất cả mọi người đều làm nên một phần tươi đẹp của nhân loại. Đừng than phiền họ. Tất cả đều phục vụ một phần nào vào công cuộc kiến thiết.

Những hạng người đáng tẩy chay chính là những kẻ chua cay, hay bình phẩm tiêu cực, những kẻ quá thờ ngây hay không suy nghĩ và những kẻ biếng lười đại lãn.

TUYỂN CHỌN VÀ HUẤN LUYỆN CÁC CỘNG SỰ VIÊN

Hãy biết kiên nhẫn rèn luyện các cộng sự viên.
Hãy lựa chọn họ cẩn thận bao nhiêu có thể.
Đừng bỏ qua một người nào cần tới ta dẫn dắt
khởi nghiệp.

Hãy tạo cho họ hoàn cảnh xứng hợp với họ.

Hãy tránh những người phức tạp lếch lác vì họ
sẽ gieo những thất thường, những lộn xộn khắp nơi.
Hãy tránh những kẻ quá yếu điệu, quá mềm yếu
bởi họ không dám hiến thân và gan dạ trước trở lực.

Hãy chấp nhận và khao khát những cộng sự viên
vượt tài mình, bởi vì ta sẽ chẳng làm nên trò trống
gì với những loại người non nớt, a dua và thụ động.

Để đánh giá trị và xếp loại các hạng người, hãy
tung họ vào làm việc.

Đừng quá bàn cãi, hãy dấn thân vào làm việc.

Biết chấp nhận một công việc làm dở. Trừ trường hợp muốn tránh một tai họa chỉ nên khiển trách người có trách nhiệm lúc công việc đã xong.

Biết cứu mang các cộng sự viên củamình, sinh sản họ và làm phát huy họ. Chỉ có thể thực hiện thể khi người thủ lãnh quên mình đi.

Thường thường cần tới nhiều năm tháng trước khi người cộng sự viên sắm được thực tài. Cần thiết nhờ tới nhiều kiên nhẫn. Nhờ thế con người mang mặc cảm được giải thoát và anh chàng hay phân vân lưỡng lự trở nên cường tráng quyết đáp.

NHỮNG LI KHAI

Tai họa tệ hại nhất của nhóm chính là tính kiêu ngạo. Kiêu ngạo của người không bao giờ nhận mình làm lỗi cả, kiêu ngạo của người không muốn khảo sát ý tưởng của người khác, kiêu ngạo của người nghĩ mình đã từng trải và không còn gì phải học hỏi thêm nữa, kiêu ngạo của người phán đoán nông nổi, kiêu ngạo của người đưa ra những nguyên tắc chưa được thấu triệt. Khi đó họ chống đối, ương ngạnh và gây ra những chia rẽ không thể tránh được,

Trong những khó khăn giữa các cộng sự viên, không nên can thiệp vào lúc vừa va chạm vì khi đó cơn chống đối của họ còn hăng nồng. Thường thường đó chỉ là những lần xẹt lửa và rồi không ai nghĩ tới đó nữa. Khi bầu khí sôi bùng ngùn ngụt, lúc đó mới bình tâm thảo luận với họ. Một

đôi khi phải chờ đợi tới hàng năm và nhờ thế cuộc sống đã điều giải được nhiều truyện rồi.

Biết tránh các thảm kịch vì có nhiều cộng sự viên bị quan hết mọi truyện. Cần phải an tĩnh kiên nhẫn và nhìn xem các sự việc thản nhiên, đừng nổi giận với những sự việc đã rồi, cũng như những sự việc không thể tránh nổi.

Cần biết chấp nhận một vài cuộc li khai. Chúng sẽ tẩy độc hoàn cảnh. Và sau đó người ta có thể còn gặp lại nhau trên một vài bình diện khác. Định mệnh là thế. Nhưng mỗi người cần hoàn thành công việc đã dự phòng. Không phải mọi người ở chung cùng một chỗ mãi.

Sau những li khai dứt khoát, dù cho đau thương mấy cũng đừng thôi mến yêu những người đã cùng mình hoạt động và chiến đấu.

HÃY ĐI CON ĐƯỜNG CỦA MÌNH

Đừng bỡ ngỡ và đừng rối loạn trước những điên rồ và độc ác của người khác. Nếu những khối óc hẹp hòi, thiên cận là đông đảo, thì những kẻ thực sự hung ác lại họa hiếm.

Người ta không sao tránh khỏi làm cho người khác ngã lòng, đừng phí sức bản khoăn tới đó.

Đừng quá lảng lo, xao xuyến xem người ta nói gì, bình phẩm gì. Những ai theo đuổi đối tượng đều luôn luôn hữu lý. Đừng mất giờ vào những cuộc bàn cãi với các lực sĩ, các người phê bình và các khán giả. Hãy đi con đường của mình. Hãy kiến tạo. Hãy kiên nhẫn nghe những người đã thấy và đã xây dựng. Đừng nói «không» với những người đã thấy hay đã làm. Đừng nói «có» mà không xét lại đắn đo với những người cho ý kiến và với những ai nêu lên các nguyên tắc.

Hãy chấp nhận khi người ta không thực hiện đúng đắn theo ý mình. Hãy sướng vui vì người khác vượt mình.

Hãy biết rằng các ý tưởng diễn tiến chậm chạp. Có nhiều người tưởng rằng những chân lý mình vừa tìm thấy phải lập tức thấm nhập mọi trí khôn. Họ tức bực với những chậm chạp, những chống đối. Nhưng những chậm chạp và những chống đối đó lại là thường tình : chúng phát xuất từ chỗ vô tình, từ kinh nghiệm cá nhân, từ văn hóa của người khác. Mỗi người lên đường từ thực trạng của mình, từ những kiến thức đã thu lượm được. Để họ chấp nhận hoàn toàn một ý tưởng khác, cần họ phải xác định nó, tiêu hóa nó và hòa hợp nó với những cái họ đã thu lượm được trước kia.

Đừng ngỡ ngàng, đừng giận dữ vì những đối lập : đó là thông lệ và thường thường lại còn là chính đáng nữa. Đối lập tỏ rằng người ta đã cam kết vào trận chiến và đôi khi còn là giai đoạn sửa soạn cho việc tham gia của người khác và giúp ta thích ứng với thực tại.

Chúng ta hãy vui lên nhiều hơn khi người ta chống đối và tranh luận với chúng ta : như thế.

phần đóng góp của chúng ta thắng tiến hơn, đúng hướng hơn, linh hoạt hơn và cả khi bất cứ ai ra đi quên cả chúng ta sau khi họ đã khám phá lại hoặc cải thiện hệ thống riêng của chúng ta dầu muốn hay không họ chiến đấu bên cạnh chúng ta. Thế là đủ rồi.

Tranh luận với nhau hoài không đưa tới đâu hết. Gặp khủng hoảng, đình trệ và ứ đọng sao ? Thực ra cuộc đời có biết bao điều không trôi chảy như thế, nhưng rồi đâu cũng sẽ vào đó. Mọi công việc tiến hành thực sự đều luôn luôn gặp khủng hoảng. Luật hành động là thế.

Con người của Tin Mừng là con người đại đảm. Luôn luôn hiện hữu một con đường hợp với Tin Mừng trong những trường hợp éo le nhất.

SỨC MẠNH

Hãy luôn luôn hành động vô vị lợi, bạn sẽ sớm trở thành người trọng tài và người ta sẽ ôm chặt lấy bạn khi cần tới.

Bạn không nên trao thân cho các người sang giàu và quyền thế.

Hãy sống trong sạch, cứng rắn và trở thành chắc chắn, nghĩa là chỉ tìm chân, thiện, chính. Hãy bắt ép mình phải cố gắng, dai bền đạt tới những mục tiêu đó. Tùy theo mức độ chiếm hữu được những thứ đó mà người ta trở nên một nơi nương tựa vững chắc cho bao người.

Dấu hiện của người hùng mạnh là vừa dịu hiền, vừa mềm dẻo, và vừa cương quyết. Hãy ham muốn hiểu biết cận kề, ham muốn có trong tay mọi khí cụ và ham muốn nhận lãnh liều thân. Biết chuẩn bị để thành công và can đảm trước nghịch cảnh.

Sống chất phác giản dị và cố giữ cho được thế. Dám đặt tin tưởng vào chân, thiện, mỹ, cũng như vào một phần nào thiện tâm nơi lòng người. Dám tin tưởng vào những phượng tiện nghèo nàn. Với chân thành, dám dấn thân vào những cuộc chiến chống những kẻ lộng hành. Đừng tìm cách lừa lọc ai. Đừng chấp nhận hối lộ. Đừng rèn cứng trái tim. Tỏ ra mình là người biết ơn. Sống trung thành với bạn hữu.

Đừng giận ghét và keo cú với một ai.

Yếu điểm của nhiều người : họ nhai trước khi gặm cắn cỏ, họ muốn thống trị trước khi làm chủ được mình.

Đừng sử dụng sức tấn công vào những việc tẹp nhẹp, nhưng hãy để dành vào những việc đáng kể. Đừng trước trở ngại, nhiều người dừng bước, ngồi nhìn, so đo và ở lại tại chỗ. Nhìn thấy căn nhà lụp xụp họ cho đó là đồi núi. Thực ra chỉ cần họ bước lên hoặc đi vòng quanh, thế là xong truyện.

Một số người dừng lại một cách máy móc để phân trách hết mọi trở ngại, mọi khó khăn thực sự xảy ra hoặc có thể gặp, hiện tại hoặc tương lai. Họ như tay đua xe đạp muốn đứng yên tại chỗ. Thế

quân binh của hoạt động tùy thuộc ở chuyển động. Khi trở lực lại chính là sức chống đối của người khác, thì chiến thuật tốt nhất thường thường là cứ tiếp tục con đường của mình mà không quan tâm đến những chống đối đó. Đừng đánh mất thời gian quý báu vào tranh biện khi mà chỉ có công việc xây dựng là đáng kể.

Những kẻ bất chính đâu biết được sức mạnh của công bình. Họ tưởng họ nhiều uy thế, nhưng chỉ cần họ gặp một con người công chính, thế là mọi dự định của họ đủ tiêu tan. Khi họ lại gặp một nhóm người công chính, họ đành phải đánh nước rút hòa hoãn hoặc ít ra mặc một bộ mặt giả hiệu công chính.

Nếu gặp những người thiện tâm, các bậc hiền nhân hoặc các người trên phản đối, nên thử điều chỉnh lại hướng đi.

Trong cuộc đời hoạt động của con người, nhất là hoạt động tông đồ, người ta không thể tiến bước mà không gặp khó khăn.

Thuộc về Giáo Hội chiến đấu, chúng ta có một nếp sống «căng thẳng». Chứng tá của người chiến sĩ có một vài nét bạo hành. Những con người dũng mãnh mới cướp được Nước Trời.

Sống vững mạnh chính là một mình mình có khả năng đương đầu với tất cả.

Người ta thường cảm thấy mình mệt mỏi và cần phải dừng lại nghỉ. Làm thế không được, trái lại phải tiến lên mãi mãi trong tin tưởng cậy trông nơi sức trợ lực của Thượng đế.

Cần tới một sức mạnh dồi dào khi tất cả đã tan vỡ. Đừng bao giờ nản chí xuôi tay.

Tâm thuật của nghệ thuật sống khắc khổ : đừng dừng lại hái hoa dọc đường.

Cần phải có can đảm dám bẻ gãy trái tim. Chính nhờ sống khắc khổ dũng mãnh thế mà hành động đạt được kiến hiệu.

Khổ đau, thập giá : không phải là thứ người ta chọn lựa. Thập giá đích hiệu là thứ đòi hỏi người ta phải ở lại vị trí của mình giữa trận chiến mà người ta đã cam kết. Thập giá ấy mới làm cho chúng ta đồng hình với Đức Kitô.

TỪ TỐN VÀ ĐẠI ĐỘ

Quy luật căn bản là tự xét mình như một người
tồi tàn đi phục vụ cho một đại cuộc ; đầy tớ vô
dụng, nhưng cũng là đầy tớ..

Dừng chân dăm ba phút để thưởng ngoạn vinh
quang hoặc vinh dự, thật là hư ảo tầm thường.
Khiêm tốn : không điệu võ dương oai, tự đặt
mình vào địa vị mình, chiếm lấy trọn vẹn địa vị
mình. nhận thức những ưu điểm và những khiếm
khuyết của con người mình.

Mọi ưu điểm là để phục vụ công ích.

Không phải chính mình ta : nhưng là công việc.
Đừng bao giờ say sưa ngây ngất, đừng bao giờ
chán nản tuyệt vọng.

Đi đúng nhịp đi Thượng đế, chớ chạy nhanh hơn
Ngài.

Đừng mong đợi bất cứ sự tri ân nào. Vui mừng
hưởng sự tri ân đang đến.

Chớ để mình say sưa ngây ngất. Hãy nhìn ngay
trọn vẹn công việc phải làm và tấn công đi. Ngày
mai sẽ mang lại những thất bại mới.

Quảng đại, đại lượng, đại độ, là 3 phần sức mạnh
mà thời đại bĩ ời của chúng ta không hề biết đến.
Người quảng đại hoặc đại lượng không sợ tiêu hao
để thực hiện điều cao cả và mỹ lệ. Họ tưởng nghĩ
đến điều khác hơn là ban phát hoặc nhét đầy túi
các người trong đảng. Người đại độ nghĩ tưởng và
thực hiện theo tầm mức con người và theo tầm
mức nhân loại ; nếu là Kitô hữu, họ tưởng nghĩ
và thực hiện theo tầm mức Đức Kitô.

Đại độ và từ tốn bổ túc nhau.

Đại độ : tinh thần và quả tim nở rộng.

Đại độ : ít công việc lớn được thực hiện trong
một phạm vi
sinh hoạt duy nhất, hoặc theo bình diện địa
phương. Trong thế giới tân tiến, tất cả đều liên
đới và ta không thể cô lập hóa bất cứ điều gì. Các
công việc lớn được giải quyết theo bình diện quốc
gia, theo bình diện quốc tế. Ai không nhìn xa thấy
rộng, ai không muốn điều cao cả là bị bại trận
trước khi chiến đấu. Họ không đáng được đếm
xía là đảng khác.

Nhiều người hét lớn: « coi chừng kiêu ngạo », bởi vì bạn nuôi nhiều chương trình vĩ đại. Báo động vô ích : ta luôn luôn thấp kém biết bao trước các nghĩa vụ lớn lao và chúng càng lớn lao ta càng thấp kém. Thà khiêm tốn bắt tay làm các công cuộc vĩ đại với đe dọa thất bại hơn là ngạo nghệ vì thành đạt mọi sự trong cõi tầm thường.

Cái cao cả và phần thưởng của người thủ lĩnh : giữa cuộc chiến vĩ đại mà họ đã dẫn thân, họ phải không ngừng tự vượt thắng mình trong tình yêu.

Hãy cố gắng hết sức khách quan và dũng cảm rồi phó mặc mọi sự nơi thần linh.

CHUYÊN MÔN VÀ VĂN HÓA

Tôi sợ người chuyên môn chỉ chuyên một thứ.
Tôi phàn nàn người trí thức chỉ học trong các sách vở.

Cần phải là người vừa chuyên môn vừa có văn hóa rộng. Ai chuyên chú trên các vấn đề con người cụ thể trong bất cứ phạm vi nào, nếu họ còn bận tâm đến cả con người toàn diện, họ sẽ buộc phải tự đặt nhiều vấn nạn đến nỗi phải gắng tìm biết tất cả. Trượng độ kiến thức văn hóa của họ phải được khởi đầu từ thực tại mà họ trực tiếp nhận thức. Đặt con người làm trọng tâm, văn hóa của họ phải phát triển cách điều hòa trong một mối duy nhất. Trong đường hướng đó, văn hóa và chuyên môn đi song đôi nhau. Người kiến thức và người hoạt động không đối chọi nhau: ta vừa là người học rộng vừa là người hoạt động.

Văn hóa : văn hóa phải được thực hiện giống như khi ta trồng trọt mảnh đất, bằng công phu cấy sạ gieo bẫm và gieo vào đó thứ giống biệt tuyển và thứ phân bón hảo hạng. Rồi phải tưới nước, nhổ cỏ, gặt hái, cho nghỉ ngơi hoặc khá hơn, mỗi năm thay loại giống khác tùy theo phẩm chất mẫu ruộng và quân bình hóa sự khai thác theo các nhu cầu riêng tư và các thị trường,

Việc đào luyện tinh thần luôn là một thể quân bình, đó là kết quả của một chương trình làm việc có phương pháp và liên tục. Người văn hóa khác với người bác học. Người bác học là người đã học trong sách vở. Họ đã không biết quân bình hóa, điều hòa hóa và suy tư lại kiến thức họ có. Họ đã không kiểm chứng lại tính cách khách quan của các kiến thức căn bản họ đã thu lượm. Họ đã không biết quy hướng tất cả các điều sở đắc vào trung tâm là các vấn đề con người.

Tự đào luyện văn hóa, tức là tạo cho mình cái khả năng nhận thức tất cả các vấn đề được đặt ra cho nhân loại. Nhờ nhìn, nhờ nghe, nhờ bên vực người hèn yếu, ta khuếch trương rất nhiều trình độ văn hóa của chúng ta.

Nhiều người tưởng nghĩ rằng họ là người có văn hóa. Họ thiếu triệt lịch sử thời quá khứ, tất cả

các triết lý cổ kim. Họ được truyền thụ hết mọi khoa học tinh xác và thực dụng, họ theo dõi hết các tác phẩm văn chương đang tuần tự xuất bản. Có khi họ sống khép kín trên cá nhân họ, có khi họ chăm chú trên các vấn đề vĩ đại nhất về môn sự phạm và chính trị. Họ có khả năng phán đoán mọi việc và đề cập đến mọi vấn đề. Nhưng họ không biết đến con người, con người thực tế đang sống đồng thời với họ, từng mỗi trường, từng giai cấp; tình trạng bi đát sâu xa thuộc thời đại họ lại xa lạ với họ; tình trạng thâm cảm của các gia đình chật chội và thiếu cơm ăn áo mặc; những chịu đựng lớn lao và những phản kháng nội tâm mãnh liệt của kẻ khốn cùng; thảm trạng đời sống thực tế của các nhà tranh vách đất, các khu thiếu vệ sinh, các phòng trà giải khuây, các cuộc thoát li vào các phòng chiếu bóng và các cuộc gặp gỡ, các cuộc bù trừ bằng rượu mạnh, vấn đề nghiệp đoàn, đảng phái. Họ hoàn toàn không biết gì đến cuộc giao tế giữa lớp người lãnh đạo với quần chúng, đến những ngày thơ thanh khiết lòng trong trắng tinh tuyền và tiếng gọi cao cả vẫn thường tồn tại trong quả tim lớp người hèn yếu, đến tính ích kỷ đê tiện của nhiều người trong nhóm bạn hữu đã thành công danh toại của họ, đến lòng quảng đại đang ngái ngủ hoặc đang bùng

nỗ "nơi lớp người ít may mắn nhất. Họ đề cập đến dân chúng chưa hề quen biết cũng như không đủ khả năng thông cảm, yêu mến và giúp đỡ tăng lớp đại chúng ấy.

Họ đi ngang qua mang theo hành trang thông hiểu mọi sự nhưng lại ngu dốt về chính điều lẽ ra họ phải dành nhiều bận tâm : đó là con người đồng thời đại với họ, người bộ hành bán sống bán chết trên con đường Jéricho và nhiệm vụ của họ đối với kẻ bộ hành xấu số đó.

QUÂN BÌNH

Tiên vàn, hãy gìn giữ thể quân bình bản thân.
Nhất là trở thành và mãi mãi làm chủ chính mình
tự chế ngự con người mình.

Hãy giữ gìn sức khoẻ bao nhiêu có thể, nhưng
cũng đừng quá ưu tư về vấn đề này, cũng đừng
quá buông trôi. Gắng sống «sắt đá» đến mức tối
đa, tùy theo sức mình.

Tôn trọng các nhịp điệu thiên nhiên và cuộc sống
Nhưng làm việc quá độ dẫu được kéo dài liên tục
một cách anh hùng cũng chỉ là đại dột.

Hãy gieo, rồi để thời gian và ơn trên làm việc.
Nhiều kẻ tưởng tượng hành động phải giống như
một áp lực liên hồi nhưng thực ra hành động
là một sức đẩy mà ta vừa làm lại vừa làm cho
tinh xác hơn, thích hợp hơn. Ta dễ dàng đặt hàng
trăm người vào trong vòng ảnh hưởng của ta bằng
cách thỉnh thoảng biên thơ thăm họ, bằng cách

nhắc nhở họ viết một bài báo, bằng cách đôi khi nhờ họ giúp đỡ. Họ đã bước chân vào tàu, họ thuộc phái đoàn viên chinh, họ sẽ không còn bỏ rơi bạn như chắc chắn họ sẽ làm nếu bạn ngừng cưỡng bách họ. Con người khao khát được tha nhân tín nhiệm, Họ không bao giờ cảm phục vì chỉ huy luôn luôn dò xét, canh chừng họ.

Người tác động đích thực biết «quản trị» các sức đầy của mình khi biết thích nghi với nhân quần và hoàn cảnh. Nhưng không bao giờ chính họ tìm cách làm hết mọi sự, nhìn xem hết mọi điều.

Tự ép buộc tiếp xúc thường xuyên với thiên nhiên. Nhờ tiếp xúc với thiên nhiên, con người được nghỉ ngơi, thể quân bình trở thành vững chãi, con người nắm đúng được bậc thang giá trị các sự vật.

Thỉnh thoảng cần phải sống vui theo sở thích chú tít. Mỗi người tùy sức: hãy có tham vọng ban phát toàn lực, nhưng đồng thời nhận biết các sở đoản nơi mình, các nhu cầu của tha nhân, phạm vi hoạt động đã được trao phó cho mình.

Tự hiến trăm phần trăm, đến tột điểm, nhưng phải tổ chức đời sống để cứu vãn hiệu năng.

Cần thận tránh các việc phụ thuộc, nhưng bảo tồn các việc phụ thuộc cần thiết cho việc trau dồi văn hóa hoặc cho thể quân bình nhân linh hoặc cho sức khoẻ tinh thần.

Không có quân bình trọn vẹn, nếu ta chưa từng tự tay làm việc, nếu ta chưa từng du lịch, nếu ta chưa từng chiến đấu. Nếu ta chưa từng sáng tạo. Thể quân bình của một cuộc sống vĩ nhân được chuẩn bị từ lâu lắm bằng tầm quan sát và kinh nghiệm rộng rãi và khác biệt, bằng cách tuyển chọn điển hòa các kỷ luật, bằng một pha trộn khéo léo giữa học hành, hoạt động và suy tư, bằng triền miên trở về với tác động suy tư.

Không nên phân tán sức lực. Cho dù đang sống giữa cơn gió lốc, phải giữ lấy trục, phải tin tưởng vào thân lực trợ giúp.

Phải dành riêng cho mình những trạm dừng chân để nghỉ ngơi, những giây phút trầm lặng đơn côi. Phải bước lui để phán đoán hành động quá khứ, nắm lấy các tổng quát, giữ bình an tâm thần, nhìn rõ các vấn đề.

Hãm mình là một nguyên tắc quan trọng của quân bình.

Có những lúc thế quân bình bị đe dọa đặc biệt. Không phải vì ta đã mơ ước quá cao xa, nhưng ta đã gây nên hàng loạt những tất định thuyết, những công tác mà ta không còn thể rút lui. Phải cầm cự với một nỗ lực vượt bậc không còn đủ thời giờ để suy tư. Ta đã biến thành một tên nô lệ cho công việc đã khởi đầu. Ta như con súc vật chở nặng những phục vụ nhân loại. Nếu ta không nằm trong vòng vận dụng của Thượng đế, là ta đã bị thất bại rồi.

Nhất là đừng có cái tật « siêu hóa » mọi sự. Đời sống phong phú sẽ tiêu hao trong những nghĩa vụ cụ thể và khiêm tốn. Ai không chấp nhận việc nhỏ thì không đủ khả năng làm việc lớn. Ai chỉ muốn biết các nguyên tắc không thôi, họ sẽ không thấu hiểu chúng nữa là đằng khác. Chủ nghĩa duy trí tuệ khép kín tâm trí ta trước chân lý. Đừng có đối đãi thô bạo với trí tuệ. Nó có nhịp điệu riêng của nó. Ai bắt nó làm việc quá độ và hành hạ nó, kẻ đó ngăn cản nó phát minh.

Hoàn thành cuộc sống mình cách trọn vẹn, có nghĩa là không làm gì bất cập cũng không làm gì thái quá tầm sức mình, nhưng tùy theo các khả năng thiên phú, sở đắc và hoàn cảnh.

Hành động có thể trở thành hấp dẫn đến nỗi ta không còn sống cách nhân linh nữa. Ta như con vật bị truy nã, không còn khả năng nào để cứu vãn thời giờ suy tư. Tình trạng đó có thể kéo dài nhiều năm tháng. Ta bị lọt vào trong tất định thuyết của các hành vi quá khứ, của các hoạt động mà ta không còn có thể từ chối trước các tiếng gọi dồn dập.

Kiệt sức, hao mòn, mất quân bình, tìm kiếm sự đền bù trong một đời sống căng thẳng quá độ, chính đó là những hiểm hoạ to lớn.

Để đáp ứng tất cả mọi người, ta chỉ dành được quá ít thời giờ cho mỗi người. Để giữ các kỳ hạn đã định nếu không, cả kế hoạch sục đồ cần phải làm việc chăm chú và có hệ thống một cách phi thường

Các nhịp điệu siêu tốc độ, dao động, của cuộc sống tân tiến khiến ta không thể dừng lại giây phút giữa hai sinh hoạt. Tính cách đa tạp của các vấn đề cần nghiên cứu bắt chúng ta phải vận dụng trí óc với nhiều gắng công. Nếu trong giai đoạn dĩ vãng của cuộc sống ta đã không thu thập thật nhiều, nếu trong những phân tán bên ngoài đó ta không giữ cho những cố gắng thống nhất, nếu mục đích là cuộc

vươn lên của nhân loại khổng luôn luôn dẫn hướng, thì ta kể như mình là đồ bỏ rồi vậy.

Không nên tự ý dẫn thân vào mạng lưới bẫy tặc đó. Phải thoát li ngay nếu ta thoáng thấy ta sắp lạc hướng hoặc ta không duy trì nổi thể quân bình tâm lý và tinh thần thiết yếu.

Nhưng một khi đã sa lưới, ta không còn thể tự cứu vãn được nữa, Ta bị ràng buộc vào sự tự hiến tuyệt đối, vào sự chấp nhận tình trạng nô lệ. Phải tự giữ mình lại, lập thể quân bình, rồi cương quyết đi theo chiều hướng canh tân và thanh tẩy mình.

NIỀM TIN

Niềm tin : đó là một ánh sáng xâm chiếm. Càng sống niềm tin nhiều, niềm tin càng trở nên chói lọi. Niềm tin thậm nhập khắp nơi, giúp ta nhìn thấy mọi sự theo ánh sáng của điều thiết yếu, của cái vĩnh cửu. Niềm tin khiến mọi sự trở thành đơn giản, thống nhất. Ai theo niềm tin, sẽ không ở trong bóng tối. Niềm tin giải quyết mọi vấn đề. Nhờ niềm tin, giữa các nỗi khó khăn cùng tột, giữa trận chiến oanh liệt nhất, giữa cơn khủng hoảng cay nghiệt nhất, con người trốn thoát vào Thượng đế, con người tìm gặp Đức Kitô, con người tung mình lên cao như chiếc nút chai sâm banh chỉ có thể rời khỏi chai bằng cách phóng lên cao.

Niềm lạc quan của đức tin : mỗi một giọt đều đáng kể, đều có giá trị.

Niềm phấn khởi bền bỉ chỉ có thể là niềm phấn khởi của đức tin.

Nhất định tin tưởng vào tính chất lây truyền của điều thiện và uy lực của chân lý.

Ngay từ lúc một người dám bỏ các đường xưa lối cũ, dám tấn công các uy lực đương thời, dám nói tới cách mạng, khi ấy thiện hạ tưởng rằng hắn điên rồ, nhất là nếu hắn lại là người Kitô hữu. Niềm tin thường thường gieo mình vào cõi mù mịt.

Người vững tin không bao giờ hoàn toàn ngã lòng nản chí. Trong tận đáy tâm hồn, tại nơi cao nhất trong con người họ, họ tìm gặp Thượng đế, và trong ánh sáng thượng đế, họ tìm gặp con đường thoát khỏi nỗi tuyệt vọng hoặc những gì bế tắc.

HY VỌNG

Bài ca hy vọng ở Saint Malo bạn cần phải hát luôn:

từ thất bại này tới thất bại khác.
năm mươi phần trăm thất bại.
vui mừng vì các thất bại,
tự tổ cáo mình trước tiên.
thất bại cũng kiến tạo.
vui sướng, an bình, tralala.
tralala luôn.
vạn tuế cuộc sống.
đời là thế,
đời đẹp lắm.

Đừng làm đồ vỡ. Đừng la lối.

Đừng bất mãn. Đừng giận dữ.

Mỉm cười luôn dù công việc không trôi chảy.

Hãy tiếp tục. Người ta không làm gì được trong một ngày, trong một tháng. Sau 10 năm, kết quả thật đồ sộ. Mỗi giọt đều có giá trị.

Ngày nào cũng có những nặng nhọc riêng cho ngày đó.

Chờ đợi những khó khăn gây cản nhất và đừng tưởng rằng mọi sự đều hồng bát khi các khó khăn đó xảy tới. Thời gian dàn xếp được rất nhiều truyện.

Nhìn các phạm vi hoạt động, từng phạm vi một, thì không thấy có cái nào di chuyển, tuy toàn bộ lại đang di chuyển.

Khi người ta đã cố gắng tới mức tối đa, khi người ta bị mệt nhoài, không còn tí sức lực nào, đồng thời lại thấy trước mắt toàn là mơ hồ và khó khăn, đó là lúc nên ngồi thở một chút, là lúc tìm gặp lại các nhịp điệu làm việc bình thường và là lúc phó mình nơi mãnh lực của Thượng đế.

Hết thất bại này, đợi thất bại khác. Tập quen tích trữ, tập quen bị bỏ rơi và tập quen bắt đầu lại.

Người ta luôn luôn ở vào tình trạng sắp chìm. Nhiều bạn hữu ngắm nhìn tình trạng bí đất của bạn :.. hần đã bị hụt chân, nhưng hần biết bơi. Kìa xem hần đang mệt nhoài. Hần hết sức rồi. Chắc hần sẽ bị chìm. Hần hồng rồi. Tại sao hần lại tự đặt mình vào tình trạng rối rắm đó nhỉ ? Rồi họ bỏ đi, thay vì gieo mình xuống nước để vớt bạn.

Nhưng với một cố gắng mãnh liệt hơn, bạn đã thắng được ngọn sóng thủy triều và bạn lại tiếp tục hoạt động hăng say.

Một cuộc đắm tàu khác đang đe dọa bạn.

Bạn hãy tự hiến cho thượng đế và cho anh em với không tính toán, không gian lận. Lúc đó, Thượng đế sẽ lo lắng cho bạn, Người dẫn dắt bạn sẽ bình an vô sự lướt thắng các khó khăn không thể tưởng tượng được. Người dẫn bạn đến công việc của người, công việc duy nhất đáng kể, Người hoàn bị con người bạn, Người hoàn tất con người bạn và xử dụng con người bạn, Người cũng đặt đề bạn gặp gỡ tất cả các kẻ đang tìm kiếm người và được Người tác động. Khi Người nắm giữ bạn. Người không bỏ rơi bạn cách dễ dàng đâu.

Bạn không còn biết Thượng đế hướng dẫn bạn đi đâu. Cần gì người đã ném bạn vào chỗ tuyệt vọng để lại lôi kéo bạn ra với phương cách mà bạn không thể nào tưởng tượng được.

TÌNH YÊU

Hãy đề tình yêu dần dần uốn nắn và cao thượng hóa chúng ta,

Bí quyết đích thực của sống cao cả : luôn luôn thẳng tiến và không bao giờ rút lui trong tình yêu.

Phải đề tình yêu bao la khích thích và khởi hứng chúng ta,

Nhất là hãy gìn giữ tình yêu của mình luôn tinh ròng.

Yêu tha thiết hết mọi người anh em trong bản tính nhân loại, Đau khổ vì họ bị thất bại, vì họ bị khốn cực, vì họ bị áp bức.

Yêu họ vì tất cả những gì là giá trị đích thực mà họ mang trong người. Yêu họ để họ trở nên người hơn.

Duy chỉ một tình yêu có thể tổng hợp tình yêu thần linh, tình yêu bản thân, tình yêu mỗi người,

tình yêu nhân loại cả đến tình yêu thiên nhiên : đó là tình yêu Đức Kitô. Trong Đức Kitô, chúng ta tìm gặp lại tất cả đối tượng của tình yêu chúng ta.

Tình yêu, vâng, nhưng là loại tình yêu thuộc bác ái. Tình yêu, vâng, nhưng tình yêu thông minh và sáng suốt. Phải nhiều cố gắng lắm mới đạt tới đó được.

Trong hành động, rất khó xác định phần phát xuất từ nhu cầu hành động, từ ý chí muốn thành công; từ sự tìm kiếm bản thân, từ thái độ tự hiến đích thực. Đừng chỉ dừng lại ở đó thôi. Tình yêu chỉ trở nên hoàn toàn tình rỗng từ từ. Điều chính yếu là tình yêu có mặt và phát triển mãi mãi.

Có những phút giây ta không còn biết phải xử đối thế nào, Bao nhiêu nhiệm vụ dồn dập kéo đến khiến ta không thể nào đáp ứng được. Ta không chịu nổi nữa. Ta không còn lối thoát thông thường nữa. Lúc đó, bởi vì ta đã làm tất cả mọi điều ta tin rằng ta phải làm, nên ta hãy đơn thành phó thác nơi thần linh.

TÔN TRỌNG THA NHÂN

Không bao giờ nên khinh rẻ một ai.

Tôn trọng tất cả mọi thụ tạo nhân linh như là một nhân vị.

Không bao giờ thù oán, dù đối với những kẻ thù địch. Tuy nhiên phải thù ghét cực độ những gì là lầm lạc, là bất công.

Công bằng :đói khát công bằng cho đến khi công bằng được thực thi.

Đừng bắt ép người khác chấp nhận nhãn quang thiên cận của ta.

Mỗi người có thể có trực giác về sứ điệp mình có khả năng thông truyền, về công tác mình có thể chu toàn. Cũng giống như một tiếng gọi từ bên trong chúng ta, như một ngọn lửa, một hạt giống đang nảy mầm, như một lò lửa đang bùng cháy, như ta leo lên chiếc tàu

đang khởi hành. Ta không nắm được tương lai nhưng ta tiên đoán tương lai, ta rút tương lai ra từ các điều ta biết, từ các điều ta đã thực hiện, từ cái nhìn về vũ trụ, từ các điểm tựa mà ta đã gặp gỡ nơi đó, từ các thất bại ta đã nếm thử, từ các thành công ta đã đạt được, từ các năng khiếu ta đã phát triển, từ số vốn văn hóa ta đã thu lượm, từ mảnh lực tâm hồn ta đã tự tạo, từ những lớn mạnh của ý muốn ta, từ chiều sâu của những gì đã đâm rễ trong ta, từ niềm tin, từ niềm hy vọng, từ tình yêu bao la của ta. Ta hiểu rằng ta đã không lãnh nhận sự sống, tạo vật, khoa học, tình bạn, ơn thánh để phung phí, để làm nhớ nhục chúng, để cắt xén chúng, để ích kỷ hưởng thụ chung cho mình hoặc cho vài kẻ khác. Ta ý thức rằng mình là chứng từ phải bày tỏ, là ánh sáng cần phải tỏa chiếu, là động tác cần phải khai mào, là trận chiến cần phải xung phong là lòng quảng đại cần phải hao tổn, là sự tự hiến cần phải hoàn tất, là lý tưởng cần phải thông truyền.

Ta không biết được cách đích xác điều đó sẽ được chu toàn thế nào. Trong ta chỉ có ý chí, các sở đắc và có lẽ có cả chương trình của ta, nhưng trước mặt ta là cõi vô định, là

những phản kháng, những cạm bẫy, những tình ngộ. Bất cần, ta xuống tàu, ta sống niềm hy vọng lớn lao, ta thực hiện từng giai đoạn, hết đêm này đến đêm khác và hết ánh sáng này đến ánh sáng khác.

Nhiều người lầm lạc về chính mình, về tiềm lực đích thực của mình. Họ tự bề gãy đôi cánh rồi rơi xuống, và tệ hại hơn nữa là nếu họ đã không mơ ước vượt quá sức họ.

Nhiều kẻ khác, tự họ, họ không nhận thức được những cao cả của họ, không thể khai tỏ sứ mệnh của họ. Chớ gì lúc đó có một khối óc thông minh tài khéo, một trái tim thân tình khai phá ra kho tàng phong phú còn tiềm ẩn, làm bùng cháy thêm ngọn lửa còn bập bùng, và thúc đẩy một bay bổng. Người lãnh đạo phải giúp đỡ các cộng sự viên tự tìm thấy con người của họ, giữ đúng vị trí đích thực của họ, làm việc hết mình mà không mơ ước quá sức họ, không để cho kiêu ngạo làm say mê ngây ngất.

Người lãnh đạo là một kẻ thức tỉnh các tâm hồn vươn đến cao cả. Người lãnh đạo không hấp dẫn người khác đến mình hoặc chỉ để họ liên kết với mình, nhưng để liên kết họ vào công lợi và kế

hoạch chung. Thỉnh thoảng người lãnh đạo phải sửa đổi chính chương trình của mình và bẻ gãy các dự phóng của mình ngõ hầu công việc chung thăng tiến tốt đẹp hơn.

Không được hy sinh kẻ khác cho các chương trình của chúng ta.

Có một ranh giới phải dừng lại và ta không được vượt qua khi làm áp lực đối với người khác để kéo họ về với nhãn giới chúng ta, với hoạt động chúng ta. Có một lãnh vực cực đoan của tự do mà dù có vì điều thiện, ta cũng không thể gây một tí vũ lực nào. Cần có sự kính trọng tối hậu đối với quyền lợi lựa chọn nơi mỗi người.

KHÔN NGOAN VÀ CHIÊM NIỆM

Ai chuyên tâm nghiên cứu các vấn đề về con người chính là họ được đảm bảo khuếch trương một cách điều hòa những kiến thức và văn hóa của mình.

Tự đào luyện trí thức mình bằng cách tiêu hóa khi khởi sự từ một kiến thức căn bản giúp ta tiếp nhận tất cả, tuyển lựa những gì tốt nhất trong các điều mình đã thu lượm được. Không có sự vật nào là không đáng ta quan tâm.

Chiêm niệm và hoạt động không đối nghịch nhau, không khu trừ nhau, nhưng bổ xung nhau.

Tùy sức mình, chúng ta hãy tự « suy tư lại » một cách khách quan tất cả mọi sự việc.

Hạnh phúc con người thời đại này : họ có được khoa học. Cái nỗ lực đáng khâm phục của trí khôn nhân loại từ 3 thế kỷ nay đã cung cấp cho chúng ta chìa khóa của mọi sự vật, đã phát giác

ra biện chứng pháp của các biến cố, đã trao phó cái kế đồ của vũ trụ. Khi ta so sánh những điều chúng ta biết về thiên nhiên và về lịch sử, và các dụng cụ phân tích của chúng ta, với các cuộc sưu tầm nghiên cứu của người xưa và với các khoa vật lý, các sáng thế luận, các chuyện thần tiên của họ, ta phải cảm ơn con người và Thượng đế. Tất cả đều nói với chúng ta về Ngài, đều dẫn chúng ta đến Ngài, đều ban Ngài cho cho chúng ta, đều đòi phải có Ngài, nếu chúng ta biết ngắm nhìn vũ trụ và loài người.

Những chiêm ngưỡng của chúng ta phải phổ quát và liên tục.

Khôn ngoan là phú cho mỗi sự vật, mỗi biến cố tầm quan trọng thực tế của nó, giá trị đích thực của nó.

Giây phút hạnh phúc nhất cho những người dẫn thân là khi họ gặp được Thượng đế và khi Ngài xâm chiếm họ. Ngài có thể ẩn thân lâu dài. Hành động thật cam go trong đêm tối. Rồi Ngài tự hiển mình và ngời sáng trong những kham khổ của cố gắng con người.

MỤC LỤC

	trang
Vào đề	7
Nhận định hướng hành động	11
Hiệu năng	17
Khôn ngoan đích thực	20
Chiến đấu	24
Thủ lĩnh	28
Luật chơi đồng đội	34
Tổ chức	39
Phân chia trách nhiệm	42
Cộng sự viên	45
Tuyển chọn và huấn luyện các cộng sự viên	49
Những bị khai	51
Hãy đi con đường của mình	53
Sức mạnh	56
Từ tốn và đại độ	60
Chuyên môn và văn hóa	63
Quân bình	67
Niềm tin	73
Hy vọng	75
Tình yêu	79
Tôn trọng tha nhân	81
Khôn ngoan và chiêm niệm	85

MADE IN U.S.A.

Đính Chính

Trang	Dòng	Đã in	Xin sửa lại
7	10	nhẫu	<i>nhẫn</i>
9	1	diần	<i>giần</i>
20	17	bần	<i>đầu</i>
24	2	thích	<i>thích</i>
		chien	<i>chiến</i>
27	4	hoặc	<i>hoạt</i>
29	10	đuyệt	<i>đuyệt</i>
	14	của	<i>của</i>
32	1	mện	<i>mệnh</i>
35	6	kẫu	<i>hẫu</i>
46	4	cần	<i>cần</i>
57	17	so đo	<i>so đo</i>
	22	rách	<i>tách</i>
59	1	minh	<i>mình</i>

BANK CHIT

DATE	TO	AMOUNT	REMARKS
1900	...	...	...
1901	...	...	...
1902	...	...	...
1903	...	...	...
1904	...	...	...
1905	...	...	...
1906	...	...	...
1907	...	...	...
1908	...	...	...
1909	...	...	...
1910	...	...	...
1911	...	...	...
1912	...	...	...
1913	...	...	...
1914	...	...	...
1915	...	...	...
1916	...	...	...
1917	...	...	...
1918	...	...	...
1919	...	...	...
1920	...	...	...

ĐÃ PHÁT HÀNH

Gặp gỡ Đức Kitô

- ✧ Giới thiệu những đường hướng và những phương pháp tiếp xúc và học tập Phúc Âm một cách thực dụng và kiến hiệu nhất hiện nay của phong trào Công giáo Tiến hành.
- ✧ Trình bày lối sống Phúc Âm thực sự và phục hồi phong trào Công giáo tiến hành.
- ✧ Tìm cách đưa tinh thần Đức Kitô vào trần thế.
- ✧ Sách do HOÀNG QUÝ giới thiệu, Thánh giá phát hành, dày 96 trang, giá 40 đồng.

Gấp gờ lời Chúa

- ✧ Cuốn sách áp dụng những đường hướng và những phương pháp gấp gờ Phúc Âm của cuốn Gấp Gờ Đức Kitô.
- ✧ Cuốn sách đã được sửa chữa và thêm phần nhận thức mới, phần lời nguyện
- ✧ Cuốn sách được tái bản theo lời đề nghị của bạn bè và của các độc giả bốn phương.
- ✧ Cuốn sách thực dụng nhất cho các buổi học tập Phúc Âm.
- ✧ Sách của Hoàng Quý, vào Đời xuất bản, dày 128 trang, giá 55 đồng.

Xin đón đọc

Tuổi Trăng Tròn

- ✧ Như một dòng suối ngọt
« Tuổi trăng tròn » sẽ đáp ứng đúng những
ưu tư, thắc mắc của Bạn trong những ngày
mới lớn.
- ✧ Đắm mình trong dòng suối đó, bạn sẽ tìm
ra chính bạn.
- ✧ Cuốn sách
trong sáng như giọt sương mai
thiết tha như lời ru của mẹ
ngọt ngào như trái chín cây,
- ✧ Bạn đang bối ngỡ vì bao nhiêu biến chuyển
lạ lùng trong con người Bạn ?
Bạn hoang mang vì những ý tưởng từ đâu
đến dồn dập ?
Bạn đang tìm kiếm những ý hướng vươn lên
cho tuổi đời hoa mộng ?

Hãy đọc **Tuổi Trăng Tròn**

XIN ĐÓN ĐỌC

Thuật chỉ huy

- ✧ Cuốn sách nổi danh của G. Courtois
- ✧ Cuốn sách cổ động bao từ tưởng, bao kinh nghiệm chỉ huy quý báu của những nhà lãnh đạo nổi danh xưa nay.
- ✧ Cuốn sách trình bày những lời dặn bổ ích, cần thiết và quan trọng cho những ai đang chỉ huy hoặc đang bước vào con đường chỉ huy.
- ✧ Thuật chỉ huy, thuật tối cần của mọi thời đại, nhất là của thời đại này và của quê hương này.
- ✧ Sách của nhóm Tin Yêu dịch, Vào Đời xuất bản nay mai.

Kinh tế phục vụ con người

✧ Để góp phần vào công cuộc phục hưng xứ sở và tái tạo chủ quyền độc lập quốc gia Vào đời hân hạnh giới thiệu những tư tưởng mới mẻ và thâm sâu của nhà Kinh tế nhân bản nổi danh : cha Lebret, người đã góp phần vào việc soạn thảo thông điệp phát triển các dân tộc (*Progressio populorum*)

✧ Muốn xây dựng nền kinh tế phù hợp với nguyện vọng con người và tôn trọng con người chúng ta không thể bỏ qua Kinh Tế Phục Vụ Con Người.

✧ Phần phụ thêm của cuốn sách sẽ trình bày những giải pháp thực dụng và cần thiết cho nền kinh tế hiện nay.

✧ Sách do Hoàng Quý trình bày vào Đời sẽ xuất bản.

CON ĐƯỜNG HÀNH ĐỘNG
của tác giả HOÀNG QUỲ-
NGUYỄN QUỐC BỬU. Giấy
phép số. 591IBTTINHKIPHNT.
Ngày 6-2-1969 in tại Ấn Quán
HỒNG LAM 32, Nguyễn Bình
Khiêm SAIGON ĐT22.782